

Πριν από 30 χρόνια, ο χασάπης Ντενγκ την έπνιγε στο αίμα...

του **Γιώργου Μητραλιά**

30 χρόνια μετά από την σφαγή της πλατείας Τιενανμέν, η διαπίστωση είναι τραγική αλλά και αναπόφευκτη: Οι σφαγείς νίκησαν! Δεν ξέρουμε τι θα γίνει σε έξι μήνες, σε ένα χρόνο ή σε ένα αιώνα, όταν ο κινέζικος λαός θα ξεσηκωθεί ξανά και θα πάρει εκδίκηση για τη σφαγμένη επανάσταση του 1989. Όμως, για την ώρα, ο χασάπης Ντε Χσιάο Πινγκ και οι σημερινοί “εκσυγχρονιστές” επίγονοί του έχουν επικρατήσει, είναι οι αναμφισβήτητοι νικητές. Και το χειρότερο είναι ότι αυτή τη νίκη τους την πληρώνουμε σήμερα πανάκριβα και όλοι εμείς, ολάκερη η ανθρωπότητα και μαζί της και ο πλανήτης μας...

Γιατί; Μα, επειδή αν είχε νικήσει, η επανάσταση που άρχισε τότε στην πλατεία Τιενανμέν θα είχε αλλάξει τον ρου της παγκόσμιας ιστορίας. Και αυτό όχι για έναν ή δυό, αλλά για πολλούς λόγους. Και πριν απ’ όλα, επειδή αυτή ήταν ίσως η πιο αυθεντική από όλες τις επαναστάσεις του δεύτερου μισού του εικοστού αιώνα. Επειδή, **αρχίζοντας με μια από τις πιο μαζικές και ριζοσπαστικές φοιτητικές εξεγέρσεις του σύγχρονου κόσμου, που είχε για σημαία της τα δημοκρατικά και τα ανθρώπινα δικαιώματα και ελευθερίες, έφτασε να μετεξελισσεται σε ένα παλλαϊκό ξεσηκωμό με πρωταγωνιστή μια κινέζικη εργατική τάξη που σήκωνε κεφάλι, κατέβαινε στους δρόμους και κυρίως, αυτο-οργανωνόταν για να πάρει τις τύχες της στα χέρια της.** Και με την πάροδο των ημερών, όχι πια μόνο στο Πεκίνο, αλλά σχεδόν παντού σε όλη αυτή τη γιγάντια χώρα. Και ίσως είναι για αυτόν ακριβώς το λόγο που, όταν άρχισαν οι μαζικές εκτελέσεις μετά από το λουτρό αίματος της Τιενανμέν, οι σφαγείς της επεφύλαξαν ιδιαίτερη “μεταχείριση” στους εξεγερμένους εργάτες: Ενώ οι φοιτητές “γλύπτωναν” συνήθως με 5, 10 ή 15 χρόνια φυλακή (συνοδευόμενη από βασανιστήρια), καταναγκαστικά έργα ή στρατόπεδα “αναμόρφωσης”, οι εργάτες εκτελούνταν με μια σφαίρα στο κεφάλι...

Κατόπιν, επειδή σε εκείνη την τόσο κρίσιμη ιστορική στιγμή, σε εκείνους ακριβώς του μήνες του 1989 έμελλε να κριθεί και τελικά κρίθηκε η τύχη των μετασταλινικών καθεστώτων και των κοινωνιών τους τόσο στη Σοβιετική Ένωση της Περεστρόϊκα όσο και αλλού. **Δεν είναι δύσκολο να φανταστούμε πόσο διαφορετική θα ήταν η πορεία των εξελίξεων στην Ανατολική Ευρώπη, αν στη μεγάλη Κίνα δεν είχε συντριβεί αλλά είχε επικρατήσει η γνήσια αντιγραφειοκρατική πολιτική επανάσταση, που είχε ξεκινήσει και έκανε ήδη τεράστια βήματα μπροστά με επίκεντρο την πλατεία Τιενανμέν.** Το νικηφόρο παράδειγμα μιας γνήσιας αντιγραφειοκρατικής επανάστασης, που συνδύαζε την υπεράσπιση και διεύρυνση των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών με την προώθηση της εργατικής δημοκρατίας από τους χώρους δουλειάς μέχρι την κεντρική εξουσία, θα ενέπνεε και θα έβρισκε σίγουρα μιμητές και στις άλλες χώρες με παρόμοια δικτατορικά καθεστώτα, παρόμοια προβλήματα και παρόμοιους λαϊκούς πόθους και διεκδικήσεις...

Αλλά κρίσιμη δεν ήταν εκείνη η ιστορική στιγμή μόνο για τις τύχες της ΕΣΣΔ και των δορυφόρων της. Ήταν και για τον καπιταλιστικό κόσμο, ειδικά στην θατσερική Ευρώπη όπου τότε άρχιζαν να γενικεύονται οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές. **Τι καλύτερο δώρο θα μπορούσε να κάνει το κινέζικο καθεστώς στη διεθνή συντήρηση και αντίδραση, στις δυτικές κυβερνήσεις και στον ίδιο το νεοφιλελεύθερο θατσερισμό από το λουτρό αίματος της Τιενανμέν;** Χωρίς καν να κουνήσουν το δακτυλάκι τους, όλα τα ενεργούμενα του κεφαλαίου μπορούσαν πια να διαλαλήσουν, και να γίνουν ευρύτατα πιστευτά, ότι η δικιά τους είναι η “καλύτερη δυνατή οργάνωση της κοινωνίας”, “το καλύτερο εφικτό σύστημα”. Και αυτό καθώς η καθημερινή προπαγάνδα τους επιβεβαιωνόταν απόλυτα από την πάγια θέση των γραφειοκρατών ηγετών, την οποία υπερασπιζόνταν εξάλλου με μοναδική αφοσίωση οι απανταχού γης (και φυσικά, και στην Ελλάδα) σταλινικές ορντινάντσες τους και λοιπές “κομμένες κεφαλές” κάθε μετασταλινικής απόχρωσης: Κομμουνισμός είναι αποκλειστικά και μόνον οι γκρίζοι γραφειοκράτες και τα ανελεύθερα αστυνομικά καθεστώτα τους που δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν τα πιο αγριανθρωπικά μέσα για να διαιωνίσουν την “σοσιαλιστική” εξουσία τους.

Θαυμαστή ομοφωνία κεφαλαιοκρατών και γραφειοκρατών που όμως συνεχίζεται και συγκεκριμενοποιείται όταν (ξανα)γράφουν -και οι δύο τους- την ιστορία της ματωβαμένης Τιενανμέν. “Αποτρέψαμε συνωμοσία που στόχευε στην παλινόρθωση του καπιταλισμού” δηλώνουν μέχρι και σήμερα (!) οι επικεφαλής του κινέζικου καθεστώτος. Το ίδιο πάνω-κάτω δηλώνει όμως και η δυτική, κυβερνητική και μη, προπαγάνδα, που επιμένει να λογοκρίνει (αναδρομικά!) τους εξεγερμένους της Τιενανμέν, αποσιωπώντας επιμελώς όλα αυτά που αυτοί οι εξεγερμένοι έλεγαν, φώναζαν και έγραφαν τραγουδώντας ... την Διεθνή! Και όλα αυτά, “ξεχνώντας” και οι μεν και οι δε μια καθόλου μικρή και ασήμαντη λεπτομέρεια, που

μοιάζει όμως με την πιο ακραία... ειρωνεία της ιστορίας: **Ότι αυτοί που τάχα “απότρεψαν την παλινόρθωση του καπιταλισμού” είναι ακριβώς οι ίδιοι που όχι μόνον έκαναν πράξη αυτή την παλινόρθωση, αλλά και επέβαλαν και επιβάλλουν τον πιο άγριο καπιταλισμό που συναγωνίζεται σε βαρβαρότητα εκείνο της βικτωριανής Αγγλίας!** Και αυτό από τα εργατικά κάτεργα της σημερινής καπιταλιστικής Κίνας μέχρι τον αντεργατικό Πειραιά της Cosco...

Το συμπέρασμα βγαίνει λοιπόν αβίαστα και είναι κατηγορηματικό: Εκείνες τις πρώτες μέρες του Μάη του 1989, στην πλατεία Τιενανμέν του Πεκίνου παίχτηκε η τύχη όχι μόνο της Κίνας, αλλά ολόκληρης της ανθρωπότητας! Επειδή **αν δεν είχε πνιγεί στο αίμα, η μετεξέλιξη σε επανάσταση της ηρωϊκής εξέγερσης της πλατείας Τιενανμέν όχι μόνο θα είχε ολοκληρωθεί αλλά και θα είχε όλα τα φόντα για να αλλάξει δραστικά τον ρου της σύγχρονης ιστορίας, και μαζί με αυτόν την καθημερινή μας ζωή, καθώς από αποκρουστικός που είχε καταντήσει, ο κομμουνισμός αλλά και η επανάσταση θα ξαναγίνονταν θελκτικοί, πηγές έμπνευσης και ιδανικά ζωής και αγώνα για δισεκατομμύρια καταπιεσμένους σε Ανατολή και Δύση, σε Βορρά και Νότο.** Και αν μη τι άλλο, αυτός είναι ένας παραπάνω πολύ σημαντικός λόγος που κάνει το έγκλημα των δημίων της Τιενανμέν ακόμα πιο μεγάλο, τερατώδες και αποτρόπαιο. Στην κυριολεξία, ένα έγκλημα κατά της ανθρωπότητας!...

Πηγή: www.contra-xreos.gr